

**ข้อบังคับคณะกรรมการ
สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เกี่ยวกับการสั่งพักงาน การอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีประสิทธิภาพเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๓) (จ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๔ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวน หรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่จะต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักงานและการจ่ายเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๑๐ การอุทธรณ์และร้องทุกข์ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑๐
การอุทธรณ์และร้องทุกข์
ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๖๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์คณะหนึ่งซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) ประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ การบริหารงานบุคคล หรือกฎหมาย

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก จำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการสอบสวน หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการมอบหมายเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตาม (๒) การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ให้นำความตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๐

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๗๐ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณารับหรือไม่รับอุทธรณ์ ยก ยืน กลับ หรือแก้ไขอุทธรณ์หรือคำวินิจฉัย หรือคำสั่งการลงโทษทางวินัยหรือมาตรการเยียวยาความเสียหาย

(๒) พิจารณารับหรือไม่รับคำร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหาย

(๓) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์มีอำนาจดังต่อไปนี้

(ก) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ส่งสำนวนการสอบสวนและการสั่งลงโทษ หรือชี้แจง ตลอดจนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ภายในเวลาที่กำหนด

(ข) สั่งให้สำนักงานสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น หรือส่งตัวเจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำ โดยกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย

(ค) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๔) รายงานผลการวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเพื่อทราบ ในกรณีการคัดค้านประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรืออนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรณีไม่รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา หรือการถอนอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ และรายงานผลการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์เห็นว่าสมควรรายงานให้คณะกรรมการเพื่อทราบหรือพิจารณา

(๕) แจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาด พร้อมทั้งสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

(๖) ดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

เมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือคณะกรรมการ ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์แล้ว ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๗๑ หลักเกณฑ์ วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๒ การอุทธรณ์

ข้อ ๗๒ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือเลิกจ้างตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่าได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๗๓ การพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ผู้อำนวยการดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เร่งส่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลและพยานหลักฐานไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อพิจารณาภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗๓/๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน เว้นแต่กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะขยายระยะเวลาต่อไปอีกก็ได้ โดยมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้ถือเป็นเรื่องลับ และผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้ถือเป็นที่สุด

ส่วนที่ ๓ การร้องทุกข์

ข้อ ๗๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลและเอกสารที่เกี่ยวข้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

ข้อ ๗๕ กรณีการร้องทุกข์ตามข้อ ๗๔ หากปรากฏผลการพิจารณาไม่เป็นที่พอใจของผู้ร้องทุกข์ให้ผู้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ผลการพิจารณาดังกล่าวต่อประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๖๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเป็นเรื่องลับ และผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๗๖ การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้อำนวยการ ให้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พิจารณาคำร้องทุกข์แล้วส่งให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องทุกข์ทราบ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๗๗ กรณีผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามข้อ ๗๖ พบว่าผู้อำนวยการมีความผิด ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายสำราญ สาราบรรณ์)

ประธานกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถาน

เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว